

Szászrégen, 1898. április 9. – Budapest, 1978. február 18.

A Pesti Hazai Első Takarékpénztár munkatársa volt Cegléden 1917-es bevonulásáig. Az I. világháborúban frontszolgálatot teljesített, majd 1918–1919-ben a székely hadosztályban harcolt a román csapatok ellen. 1928-ban a József Műegyetemen gépészmérnöki oklevelet szerzett, majd 1930-ban befejezte a Vámőr Tisztképző Iskolát. A nemzeti hadsereg tagja, csapatszolgálatot teljesített, 1938-tól a szegedi 3. utászzászlóaljnál szolgált, majd a szombathelyi III. hadtestparancsnokságon beosztott tiszt volt. 1942-től műszaki segédtsízt a keleti fronton, a doni áttörés után, 1943. januárban oldalán hadifogságba esett. A krasznogorszki hadifogolytáborban antifasiszta iskolát végzett, szerepet játszott a Magyar Nemzeti Bizottság és a Magyar Légió megalakításában. 1944-től 1945 februárjáig a 2. Belorusz Front propagandistája volt. Részt vett az új demokratikus magyar hadsereg megszervezésében, zászlóaljparancsnokként Ausztriában harcolt a világháború befejezéséig. 1945. májustól a Honvédelmi Minisztériumban szolgált, műszaki szemléző, majd osztályvezető beosztásban, 1948-ban vezérőrnagyi rangot kapott. 1952-ben az Országos Tervhivatalba helyezték át, majd 1957-től 1963. évi nyugdíjazásáig a Magyar Néphadsereg Központi Műszaki Anyagraktárának parancsnoka volt. Az 1949. május 15-i országgyűlési választásokon a Magyar Függetlenségi Népfrent országos listáján pótképviselővé választották, behívására 1949. augusztus 10-én került sor.